

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 32, nr. 1123, 28 ianuarie 2025, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

Cofinanțat de Uniunea Europeană

Proiect cofinanțat de Uniunea Europeană prin Programul Educație și Ocupare

Universitatea Spiru Haret prin

Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice Constanța

vă invită la

CONFERINȚA DE LANSARE A PROIECTULUI

COMPETENȚE SUSTENABILE PENTRU O SOCIETATE DINAMICĂ

cod SMIS 304312

Universitatea „Spiru Haret” prin Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice Constanța anunță CONFERINȚA DE LANSARE a proiectului **COMPETENȚE SUSTENABILE PENTRU O SOCIETATE DINAMICĂ**, proiect cofinanțat de Uniunea Europeană prin Programul Educație și Ocupare 2021 - 2027.

Evenimentul va avea loc în Constanța, în data de 30 ianuarie 2025, ora 10.00, la sediul Universității „Spiru Haret”, str. Unirii nr. 32-34, sala 306.

OBIECTIVUL GENERAL. Dezvoltarea competențelor profesionale, transversale, digitale și socio-emoționale ale studenților din domeniul economic și juridic, din Regiunea Sud-Est, precum și creșterea nivelului de conștientizare al Grupului Țintă privind tranziția la „economia verde”, pentru ca studenții, în calitate de viitori absolvenți, să poată răspunde în mod adecvat provocărilor globale generate de transformarea rapidă și digitalizarea economiei și a pieței forței de muncă, precum și celor legate de protecția mediului, dezvoltarea economică durabilă, integrarea perspectivei de gen în activitățile economico-sociale și de incluziunea socială.

Informații suplimentare privind proiectul sunt disponibile pe site-ul proiectului: www.competent-sustenabile.spiruharet.ro
Date de contact: student-ct@spiruharet.ro

Hai să dăm mână cu mână!

Preșcolarii de la Grădinița „Prietenii mei” și școlarii de la „International PREMIUM School” au sărbătorit cu bucurie și entuziasm împlinirea a 166 de ani de la Unirea Principatelor Române. Unire!

Prin activități tematice, creative, desfășurate la clasă, au descoperit semnificația acestui moment istoric și importanța unității. Copiii au învățat despre unitate, prietenie și importanța momentelor istorice care ne unesc ca popor. Totul a culminat cu o horă mare, plină de energie și bucurie, care a adus împreună sufletele lor curate. Împreună, cu zâmbete și mânuțe unite, au dus mai departe spiritul acestei zile speciale!

Romanian Journal of Victimology

A apărut primul număr al unei publicații unice în România: *Romanian Journal of Victimology*. Primelor două secțiuni din acest număr li se vor adăuga și alte rubrici: Cronică, Note de lectură, Biografii reprezentative, Bibliografia recomandată... în funcție de materialele primite pe adresa de mail srv@victimologie.ro. Revista este editată de **Societatea Română de Victimologie**

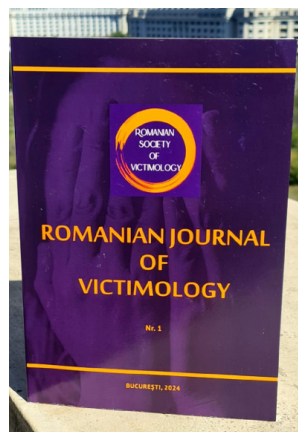
Societatea Română de Victimologie (SRV) este o asociație care reunește profesioniști, profesori și specialiști (cercetători) precum și societăți sau organizații implicate în practica și cercetarea în domeniul victimologiei.

SRV este o organizație apolitică, nonprofit, independentă și democratică.

SRV este persoană juridică de drept privat, fără scop patrimonial, având toate drepturile și obligațiile prevăzute de legislația în vigoare.

SRV urmărește să mențină și să dezvolte comunicarea interdisciplinară specifică domeniului victimologiei, la un nivel ridicat de vizibilitate.

SRV își propune să acționeze ca un factor de legătură dinamic în stimularea gândirii libere și creative din domeniile de convergență (criminologie, științe juridice, psihologie, etc.) să ofere un spațiu de lucru pentru generarea ideilor inovatoare și a originalității în domeniu și să participe în dezvoltarea unor de structuri instituționale care valorifică cercetarea.

EDITORIAL BOARD

Anelita BANVICIENÉ (Lecturer in Public Security Academy, Vilnius University, LITHUANIA)
Karin BRINKMEIJER (Prof. Dr., Faculty of Law, Sigmond Freud University, Vienna, AUSTRIA)
Dobrița CHANKOVA (Prof. Dr., Faculty of Law, Varna Free University, Varna, BULGARIA)
Kim COVYNT (Police Advisor at the local police department, in Ghent, BELGIUM)
Luminița DIACONU (Lecturer, Academy of Economic Studies, Chair of the American Center, MOLDOVA)
Ardita BECI (Lecturer, AAB College University, Pristina, KOSOVO) member of Executive Board of Public Radio and TV RTSH, ALBANIA)
Larisa SAVICA (Assoc. prof. dr., „Ion Creangă” Pedagogical University, MOLDOVA)
Lasla SKINNER (Prof. dr., Deputy Director of Research for KEK) Director of the Centre for Criminological Research, School of Law, University of Sheffield, UK)
Gratiela SION (assoc. prof. „Spiru Haret” University/Vicepresident of the Romanian Society of Victimology, ROMANIA)
Rebecca STRINGER (Associate Professor Rebecca Stringer, Sociology, Gender Studies and Criminology Programme, University of Otago, Dunedin, NEW ZEALAND)
Artiom Vasile Vasile (prof. dr. Pantion University of social and political sciences, Sociology department/DIRECTOR of the Institute on Crime and Criminal Justice-European Public Law Organization, GREECE)
Carolina VILACAMPA ESTARTE (Prof. dr. Faculty of Law, Economics and Tourism, University of Lleida, SPAIN)
Ju-Anne WEMMERS (Full professor, School of Criminology and Research, International Centre for Comparative Criminology (ICCC), University of Montreal, CANADA)

The Editor-in-Chief
Aura Marcela PREDĂ (Assoc. prof. „Spiru Haret” University and researcher Legal Research Institute – Romanian Academy, president of the Romanian Society of Victimology, ROMANIA)

Aura Preda, conf.univ. dr. în Științe Juridice, Facultatea de Științe Juridice și Științe Administrative, Universitatea „Spiru Haret”, București, CS.III, Institutul de Cercetări Juridice „Acad. Andrei Rădulescu”, Academia Română, este președinta al Societății Române de Victimologie - S.R.V., redactor șef al revistei noi apărute: „Romanian Journal of Victimology”

Să schimbăm lumea!

Mioara VERGU-IORDACHE

Toți clamăm schimbarea. Un fel de „să ne dea!”. Cine, de ce, cum să se schimbe. Dar - eu, tu, el, noi, voi, ei - ce facem pentru ca „să se schimbe”? Cum gândim că se face schimbarea? Am asistat, uneori și favorizând-o, la schimbarea de direcție politică. Și cu ce ne-am ales?

Exersăm schimbări de gust cultural, culinar, estetic... Ne schimbăm înfățișarea, tunsora, machiajul, mai pe scurt, ne „schimbăm părul, dar năravul ba”. Fiindcă, probabil suntem toți de acord că nu aceasta este „schimbarea” pe care ne-o dorim. Este doar o schimbare de suprafață.

Dar noi ne dorim o schimbare de fond, de atitudine, de concepții. Ne dorim să fim mai profesioniști, mai relaxați, mai empatici, mai încrezători în forțele noastre, mai cinstiți, mai educați, mai autocritici, mai solidari, mai... Cum se obține această schimbare? Dă cineva un ordin? Și dacă ar da, l-am duce la îndeplinire?

Cred că schimbarea este o afacere personală, individuală, ce va conduce la schimbarea pe care ne-o dorim. Dacă fiecare dintre noi ar dori să se „îmbunătățească” pe sine, am obține succesele pe care ni le dorim.

Acum trăim o perioadă propice schimbării, ca omenire, ca popor, ca individ. Este un timp ce ne scoate din confortul păgubos și ne obligă la acțiune în sensul schimbării, transformării noastre. Iar acțiunea benefică, fără a fi nevoie să demonstrăm cuiva, este educația.

Studenții sunt în sesiune, perioada de acumulări grăbite sau de demonstrații elevate ale pregătirii constante prețuite în aprecieri pe măsură. Elevii merg la școală, să recupereze, să asimileze noi cunoștințe ghidate de cadre didactice dedicate.

Ne aflăm la start. Se poate produce o reinstalare a programelor pe care le avem din naștere și pe care le-am virusat din neatenție și din dorința de a copia și a reproduce atitudini, aptitudini, concepții inadecvate pentru propriul progres. Sigur, generațiile dau și alte sensuri, uneori îmbunătățite de cei mai tineri, trăsăturilor/valorilor umane, cum sunt: onoarea, cinstea, respectul, iubirea, generozitatea, înțelepciunea, integritatea, responsabilitatea, bunătatea, încrederea, prietenia, toleranța, recunoștința, altruismul, prudența, compasiunea, colaborarea, disciplina, creativitatea, efortul fizic...

Dar dacă fiecare dintre noi și-ar da un extemporal în care răspundă în ce măsură „trec clasa” la valorificarea acestor trăsături, am înțelege în ce măsură putem să schimbăm lumea. Pentru că această schimbare începe, fără îndoială, cu fiecare în parte.

Eu cred că putem! Dumneavoastră?

Romanian Society of Orofacial Surgery and Veterinary Dentistry

Veterinary Dentistry conference

25 EMVC credits

Alina Nechifor DVM, Coordinator VASTA
Dr. Victoria Spau DMV
Katerina Slabá DMV, Dipl. EVDC
Dr. Mihai Guzu DMV, Dipl. EVDC

Cea de-a 3-a ediție a Conferinței de Stomatologie Veterinară va avea loc la București, Pullman Bucharest World Trade Center, în această primăvară, pe 29 martie 2025, găzduită de RSVD - Societatea Română de Chirurgie Orofacială și Stomatologie Veterinară și Facultatea de Medicină Veterinară - Universitatea „Spiru Haret”

Este un eveniment interesant, creditat medical și plin de cunoștințe, care este conceput exclusiv pentru medicii veterinari, studenții veterinari și profesioniști dedicați pasionați de promovarea îngrijirii orale a animalelor.

De ce să participi?

- Primiți 25 de credite EMVC pentru participare
- Obțineți acces la perspective și tehnici de ultimă oră în stomatologia veterinară.
- Învățați de la vorbitori renumiți și lideri din industrie, împărtășindu-și expertiza și inovațiile.

- Participă la ateliere interactive concepute pentru a-ți perfecționa abilitățile clinice.

- Rețea cu colegii profesioniști veterinari din întreaga lume. Înscrierea este disponibilă pe pagina site-ului evenimentului: <https://rsvd.vet/conferinta-de-stomatologie-editia-iii/>

Organizată de Societatea Română de Medicină Stomatologică Veterinară (RSVD), această conferință este poarta ta de intrare în fruntea sănătății orale veterinare.

Organizatorii vă invită să modelați împreună viitorul stomatologiei veterinare! Nu ratați această oportunitate de a vă îmbunătăți cunoștințele și de a intra în legătură cu cei mai buni din domeniu.

***De asemenea, vor avea loc o serie de conferințe - atelier axate pe stomatologia veterinară, care se desfășoară în perioada 27-29 martie 2025.

Transformare digitală în 2025:

La ce să ne așteptăm și cum ne pregătim?

2025 se anunță un an decisiv pentru transformarea digitală, un an în care tehnologiile emergente vor modela profund economia globală, afacerea și viața cotidiană. În fața acestor schimbări rapide, organizațiile și autoritățile publice trebuie să se adapteze și să inoveze continuu pentru a rămâne competitive și relevante. În acest context, Wallachia eHUB, prin inițiativele sale de digitalizare și inovare, joacă un rol esențial în pregătirea comunității locale pentru provocările și oportunitățile anului 2025.

Tendințe cheie în Transformarea Digitală în 2025

1. Automatizarea și Inteligența Artificială (AI): În 2025, automatizarea va deveni un standard în procesele de afaceri. Cu ajutorul AI, companiile vor optimiza operațiunile interne, vor crește productivitatea și vor oferi experiențe personalizate clienților. De asemenea, AI va sprijini luarea deciziilor prin analiza datelor în timp real.

2. 5G și Internetul Lucrurilor (IoT): Rețeaua 5G va permite dezvoltarea aplicațiilor IoT la o scară largă, conectând tot mai multe dispozitive și generând noi oportunități în domenii precum smart cities, sănătate digitală și transporturi autonome.

3. Securitatea Cibernetică Avansată: Pe măsură ce digitalizarea se intensifică, și riscurile cibernetice vor crește. În 2025, se preconizează o adoptare masivă a soluțiilor de securitate cibernetică bazate pe inteligență artificială și machine learning, care vor oferi protecție mai eficientă în fața amenințărilor tot mai sofisticate.

4. Cloud Computing și Flexibilitatea Muncii: Munca hibridă va deveni din ce în

ce mai predominantă, iar soluțiile cloud vor sprijini colaborarea globală și accesul la date în timp real. În acest context, digitalizarea va aduce noi modalități de interacțiune și performanță în mediul de afaceri.

5. Sustenabilitate și Green Tech: Transformarea digitală va fi strâns legată de tranziția verde. Tehnologiile digitale vor juca un rol cheie în monitorizarea și reducerea emisiilor de carbon, optimizarea consumului de energie și promovarea unui model de business sustenabil.

6. Competențe digitale pentru viitor: Investițiile în educația digitală vor accelera integrarea tehnologiilor inovatoare în afaceri, crescând eficiența și competitivitatea forței de muncă

7. Interoperabilitate și colaborare: Conectarea sectoarelor și schimbul de date accelerează digitalizarea și îmbunătățește cooperarea între instituții și companii.

Cum să ne pregătim pentru Transformarea Digitală în 2025?

Pentru a profita la maximum de oportunitățile oferite de transformarea digitală în 2025, organizațiile trebuie să investească în soluții tehnologice inovatoare și să dezvolte o cultură a inovației. Este esențial să se formeze competențe digitale atât la nivelul angajaților, cât și la nivelul conducerii, pentru a adopta noile tehnologii și a implementa strategii de digitalizare eficiente.

Prin proiectul Wallachia eHUB sprijinim acest proces prin oferirea de soluții digitale personalizate și prin facilitarea colaborărilor între sectorul privat și autoritățile publice. În 2025, vom continua să promovăm inovarea și să susținem tranziția digitală a comunității, pregătind terenul pentru un viitor sustenabil și digitalizat.

Concluzie

Transformarea digitală în 2025 nu va fi doar o necesitate, ci o oportunitate enormă pentru companii și autorități de a inova, de a îmbunătăți serviciile și de a răspunde rapid schimbărilor economice și de piață. Fiind parte activă din ecosistemul digital,

Hai alături de noi!

<https://www.facebook.com/profile.php?id=61557076721864>
https://www.youtube.com/channel/UCug_R8RkhFzcFra2Q1OOZDw
<https://x.com/WallachiaeHub>

*Acest material nu reprezintă poziția Comisiei Europene sau a Guvernului României, care nu poartă răspunderea modulului în care informația conținută aici ar putea fi utilizată.

(<https://weh.spiruharet.ro/>)

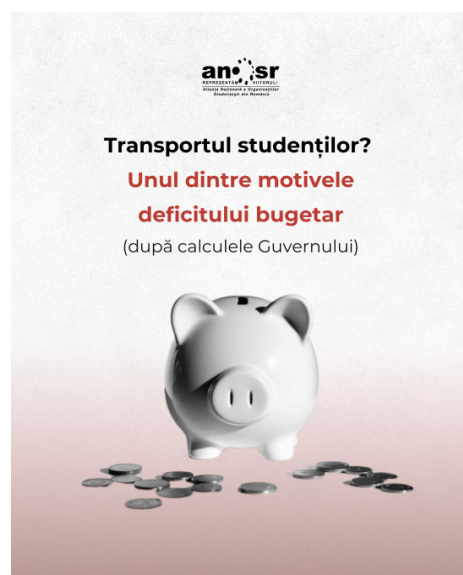
Transportul studenților? Unul dintre motivele deficitului bugetar (după calculele Guvernului)

Alianța Națională a Organizațiilor Studențești din România (ANOSR) a înaintat pe 23.01.2025 o solicitare către toți membrii Guvernului pentru a abroga dispozițiile art. XXIX alin. (1) din cadrul O.U.G. nr. 156/2024 care limitează aplicarea reducerii de 90% de care dispun studenții pentru transportul intern feroviar și auto.

ANOSR a evidențiat în comunicatele anterioare aspectele pentru care adoptarea acestor măsuri, alături de plafonarea costului standard pentru fondul de burse și protecție socială, reprezintă un regres considerabil în ceea ce privește asigurarea echității sistemului de învățământ superior.

Blocajele de la ghișee, situațiile problematice și dificultățile create pentru studenți, unele incertitudini legate de interpretarea prevederilor ordonanței pentru care încă nu s-au găsit răspunsuri clare, eliminarea posibilității de achiziționare a biletelor în online și, mai mult decât atât, timpul îndelungat necesar rezolvării tuturor situațiilor menționate anterior denotă o ignoranță nejustificată de care guvernul dau dovadă, în special raportându-ne la faptul că impactul bugetar pe care îl are această măsură asupra reducerii deficitului bugetar este infim. Aceste măsuri, care afectează toți studenții din România, adoptate în lipsa unor mecanisme de operaționalizare a prevederilor, ne fac să înțelegem faptul că

deciziile executivului nu se bazează pe dovezi și analize concrete, ci pe rațiuni arbitrare.

Pentru a putea demonstra factorilor de decizie faptul că nu există argumente raționale pentru care aceste austerități ar trebui să rămână în vigoare și că reducerea studenților la transportul feroviar are un impact bugetar nesemnificativ în raport cu bugetul general consolidat și produsul intern brut (PIB) al țării, am solicitat Autorității pentru Reformă Feroviară (ARF), încă din data de 08.01.2025, informații referitoare la subvențiile acor-

date pentru transportul feroviar al studenților, astfel încât să identificăm care este impactul real al facilității asupra bugetului de stat. Cu toate acestea, pentru a evita trenarea procesului până la primirea lor, am apelat la analiza datelor colectate de ANOSR în trecut și informațiilor ce se pot identifica în spațiul public cu privire la cheltuielile bugetare și valoarea subvențiilor acordate pentru transportul feroviar al studenților.

Atragem atenția asupra faptului că din anul 2017, având în vedere că până în 2020 studenții beneficiau de gratuitate, valoarea subvențiilor și facilităților acordate pentru transportul feroviar al studenților nu a depășit niciodată pragul de 0,1% din valoarea totală a bugetului general consolidat sau 0,03% din valoarea produsului intern brut al României. Între anii 2017-2019, când transportul feroviar al studenților era subvenționat integral de la bugetul de stat, media cheltuielilor acoperite pentru această facilitate reprezenta 0,069% din valoarea bugetului general și doar 0,024% din valoarea PIB.

Scăderea impactului bugetar prin această măsură rămâne sub semnul întrebării și dacă ne raportăm la ultimii 2 ani, 2023 și 2024. Conform datelor publicate de trustul de presă Edupedu, cheltuielile acoperite pentru subvenționarea transportului feroviar al studenților, în contextul aplicării reducerii de 90% pe toate rutele feroviare în anul 2024,

reprezintă doar 0,027% din valoarea totală a bugetului general consolidat și doar 0,01% din PIB, iar în anul 2023 valoarea subvențiilor reprezenta 0,021% din buget și 0,008% din PIB.

ANOSR susține faptul că soluția rămâne în continuare abrogarea prevederilor O.U.G. nr. 156/2024 care limitează dreptul legitim al studenților de a beneficia de transport feroviar redus cu 90%, deoarece nu există niciun argument justificat pe care Guvernul îl poate susține în legătură cu menținerea dispozițiilor. Astfel, ținând cont de impactul bugetar infim, problemele create cu privire la accesarea acestei facilități de către studenți, blocajele și timpul lung de reglementare și operaționalizare a măsurilor, solicităm guvernului retragerea măsurilor restrictive legate de reducerea studenților la transportul feroviar impuse prin ordonanța de urgență.

Toate datele și valorile utilizate pentru întocmirea analizei pot fi identificate accesând site-ul ANOSR, aici: <https://anosr.ro/anosr/transportul-studenților-unul-dintre-motivele-deficitului-bugetar-dupa-calculele-guvernului-2/40318/>.

Pentru detalii și informații suplimentare, vă stăm la dispoziție:

Sergiu Covaci
Președinte ANOSR
0740 161 243 | sergiu.covaci@anosr.ro

ISSN 1221-4019
ISSN 1841-4265 (online)
www.opinianaționala.ro
www.facebook.com/opinianaționala
Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86, 021 316 97 87,
interior 168
e-mail: opinia@spiruharet.ro

TEHNOREDACTARE: Vasilichia Dinu

Stimați cititori,
Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia Națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ
este editată de
FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE
Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Răspunderea
pentru conținutul
textelor publicate
aparține autorilor.

STEAME Academy

• Webinarii Live NOI în ianuarie! Webinare concentrate pe abordări inovatoare în educația STEAME:

• Pe 23 ianuarie 2025, ora 17:00 CET, dr. Milena KOLEVA a prezentat tema „Colaborare externă și rețea”. În peisajul educațional în evoluție de astăzi, integrarea principiilor STEAME pentru o abordare centrată pe elevi a devenit esențială. Acest webinar a explorat modul în care colaborarea externă și crearea de rețele pot îmbunătăți educația STEAME, oferind oportunități de parteneriate dincolo de clasă. Ați putut afla cum conectarea cu experții, implicarea în proiecte practice și obținerea de perspective din lumea reală stimulează gândirea critică, rezolvarea problemelor și inovația în rândul studenților.

• Pe 30 ianuarie 2025, ora: 17:00 CET, profesorul de matematică din Marea Britanie Tomasz SZEMBERG vă invită să „Află cum să înveți”

Acest webinar introduce modulul ÎNVĂȚĂ

CUM SĂ ÎNVEȚI, subliniind practica reflectorizantă în educația STEAME. Participanții vor dobândi strategii practice pentru a spori conștiința de sine, a rafina metodologiile de predare și a promova medii eficiente de învățare. Concentrată pe practica reflectorizantă, sesiunea folosește experiențe interactive și cursul Moodle însoțitor pentru a împuneri educatorii să planifice, să organizeze și să evalueze eficient activitățile de învățare STEAME.

Nu ratați această șansă de a vă îmbogăți strategiile didactice și de a inspira cursanții!

Pentru mai multe informații și înscrieri, accesați: <https://steame-academy.eu/steame-video/>
#STEAMEACADEMY #ErasmusPlus #EuropeanEducationArea

Manifestări științifice

• la Facultatea de Medicină Veterinară din cadrul Universității „Spiru Haret” (Bulevardul Basarabia 256, București), se desfășoară

• **Workshop: Intraoral Veterinary Radiographs – Do We Really Need Them? / Radiografii intraorale veterinare – Chiar avem nevoie de ele?**

Data: 27 martie 2025

Locație: Facultatea de Medicină Veterinară „Spiru Haret” (Bulevardul Basarabia 256, București) Descriere: Descoperiți importanța radiografiilor intraorale în practica veterinară și îmbunătățiți-vă abilitățile sub îndrumarea unor experți renumiți în domeniu! Acest atelier interactiv vă echipează cu cunoștințele esențiale pentru a ridica standardele de îngrijire pentru pacienții dumneavoastră veterinari.

Credite: 30 de credite EMVC

Vorbitori: • Dr. Raluca Mihaela Zvorășteanu – Președinte RSVD • Dr. Iulia Milin – Vicepreședinte RSVD • Dr. Elena Carmen Nenciulescu – Secretar Științific al RSVD • Dr. Sebastian-Mircea Dan – Consilier Științific al RSVD • Paul Vilcu • Cristina Rizea

• **Workshopul Root canal treatment / Tratatamentul canalului radicular**, atelier specializat în cadrul căruia se vor prezenta tehnicile și cele mai bune practici de tratare a canalului radicular la animale. Perfect pentru profesioniștii veterinari care doresc să-și îmbunătățească expertiza în acest domeniu critic al stomatologiei veterinare!

Data: 28 martie 2025

Credite: 30 de credite EMVC

Vorbitor: • Dr. Mihai Guzu – DMV, Dipl. EVDC, certificat în microchirurgie și chirurgie oncologică cap și gât, Paris, Franța.

Colegiul Universitar Spiru Haret

BUCUREȘTI

Workshop de dezvoltare personală pentru viitorii asistenți medicali

În cadrul parteneriatului dintre Colegiul Universitar Spiru Haret și Casa Seniorilor by Premium Wellness, elevii calificării profesionale Asistent Medical Generalist au participat la un Workshop de dezvoltare personală coordonat de psihologul centrului, Amina Pârvescu.

În timpul întâlnirii, s-au discutat cele mai importante calități pe care un asistent medical ar trebui să le aibă pentru a lucra într-un mediu dedicat îngrijirii vârstnicilor.

Elevii au învățat cum aceste abilități sunt fundamentale pentru a oferi îngrijire de calitate și pentru a construi relații de încredere cu persoanele aflate în îngrijire.

CÂMPULUNG

După ce elevii de la Colegiul Spiru Haret Câmpulung au participat la orele de practică, cum au fost cele de nursing, în cadrul unității de învățământ:

...în săptămâna care s-a încheiat, elevii din anul II de la Colegiul Universitar Spiru Haret Câmpulung, specializarea Asistent Medical Generalist, au desfășurat activitatea de pregătire practică la Spitalul Municipal Câmpulung

STUDENTII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND.

Astăzi, răspunde: lector univ. dr. SALLAY ARPAD, Facultatea de Medicină Veterinară

Indiferent de natura examinării clinice, medicul veterinar, tehnicianul veterinar sau studentul trebuie să aplice examinarea obligatorie ce constă în observația clinică de la distanță și din apropiere, urmată de palpație și ascultație – indirectă și/sau directă, după caz – termometrie și percuție. Domnul profesor răspunde la întrebări referitoare la aspectele generale sub formă succintă - completare semiologică, - ale fiecărei etape din cadrul examinării clinice obligatorii sau principale.

Metode clinice principale de investigație medicală

• Care este primul pas în investigația medicală?

După preluarea anamnezei sau concomitent cu aceasta, se recomandă **examinarea modificărilor clinice** în special de la nivel cefalic prin **observarea din apropiere** (expresia privirii, luciul corneei, mișcările globilor oculari, mobilitatea și poziția urechilor, pleoapelor, nărilor și buzelor, modificări de culoare, integritate sau structură ale părului sau pielii) și de la distanță (facies trist, furios, mobil, imobil, mitral, lupic, hipertiroidian, hemiplegic, gripat, modificări de atitudine etc.). Se va aprecia în detaliu zona cefalică, urmărind modificările pielii și mucoaselor (excoriație, secreție, scurgere, descumare, deformare, erupție, modificare de culoare, depigmentare, tumefacție etc.), ale părului (lungime, luci, uniformitate, direcție, abundență, pseudotundere, alopecie, năpărire, canție etc.), ale analizatorilor cefalici (vizual, acustic, olfactiv) și ale limfonodurilor (elasticitate, dimensiune, formă, mobilitate, sensibilitate, aderență etc.). Prin examinarea din apropiere încercați să recepționați zgomotele respiratorii (tuse, strănut, respirație dispneică etc.) și mirosurile patologice (seboic, amoniacal, acetonic, aliaceu, putrefacție etc.). În afară de **examinarea în stațiune, observarea animalului trebuie efectuată și în deplasare**, pentru a stabili eventualele tulburări de echilibru (vertij provocat de cervicoartroză sau contractura musculaturii cervicale, tulburări de acomodare vizuală însoțite de nesiguranță în deplasare, nevrita vestibularului acompañată de mers în cerc, ischemie cerebeloasă și ataxia locomotorie exprimate prin mers titubant etc.) și manifestări osteoarticulare (deplasare în pensă sau șchiopătură, determinate de nevrite, fractură manifestată prin ezitare de sprijin pe membrul bolnav etc.).

• Ce se obține prin „Palpație”?

Metodă folosită, la nivel cefalic sau extracefalic, în scopul depistării, prin atingerea sau apăsarea suprafeței corporale, a sensibilității dureroase, elasticității, formei, consistenței, excitabilității neuro-musculare, mobilității, deformărilor și temperaturii locale, palparea se execută cu **atenție, încet și ușor, cu pulpa degetelor și palma, urmărind reacțiile animalului**. Palparea directă, trebuie acompañată, în multe cazuri, cu cea indirectă folosind pensă sau ace de acupunctură, pentru prinderea sau înțeparea pielii, în scopul verificării reflexelor senzitivo-motorii.

Palparea zonelor anatomice simetrice (auriculară, retromandibulară, maxilară, mandibulară, atlasoaxială, scapulară, mamară, abdominală, paravertebrală etc.) se va efectua bimanual, comparând și interpretând, în cazul existenței, modificările simetrice sau disimetrice locale. Acolo unde se pretează și se consideră necesar se poate insista la percutarea zonei. Palpează abdomenul în dreptul rebordurilor costale. Observă o eventuală mărire a ariei de proiecție hepatică (hepatomegalie). Apreciază dimensiunea ficatului, regularitatea, suprafața și sensibilitatea dacă acest organ depășește rebordurile costale și parțial poate fi palpat prin transversul peretelui abdominal. Uneori ficatul poate fi „împins” către cavitatea abdominală de un emfizem pulmonar sau în urma hipertrofiei cardiace datorate unei insuficiențe mitrale. Palpează zona postdiafragmatică pentru a depista o splenomegalie incipientă sau efectele vreunui anevrism de trahee abdominală. Palpează rinichii bimanual. Palpează aorta și regiunea cervicală pentru identificarea sensibilității locale, formei și poziționării limfonodurilor regionali (adenopatii ?!).

• Ce se înțelege prin „Ascultație”?

Prin ascultare înțelegem urmărirea auditivă, din imediata apropiere a animalului, a zgomotelor, normale sau încadrabile în sfera patologică. În practica medicală se recurge la ascultarea stetosopică cardio-respiratorie, pentru delimitarea sursei și tipului de zgomote. Se pot asculta, aprecia și interpreta timbrul și durata zgomotelor cardiace, dar și momentul apariției suflurilor suprapuse zgomotelor cardiace principale. Ascultarea cardiopulmonară se realizează în general pe pacientul aflat în poziție patrupedală, folosind stetoscop clasic sau electronic. Căzurile la care nu pot fi aplicată regulă ascultării patrupedale sunt cele tranchilizate, aflate la terapie intravenoasă sau în stare letargică.

Încearcă să identifice primul și al doilea zgomot cardiac și vezi dacă sunt încadrabile în limite fiziologice. Ascultă cu atenție pentru depistarea alte zgomote supraadugate sau sufluri. Repetă acest lucru pentru focalul tricuspidiei, aortei și pulmonarei. Încearcă să depistezi eventuale crepitații inspiratorii (datorate insuficienței ventriculare stângi). Ascultă cu atenție și remarcă modificările din intensitatea respirației (creșteri sau descreșteri) sau natura

sunetului acesteia (suflu tubar, respirație bronhică; simetrică sau asimetrică). Poți asculta și zgomotele intestinale: absența lor implică ileus paralizic; amplificarea fiind decelabilă în obstrucția intestinală.

• Cum se aplică „Termometria”?

Deseori, la nivel cefalic temperatura poate fi percepută palpatoriu, cu dosul sau fața palmei, atingând succesiv și concomitent regiunile simetrice faciale. Atenție!!! aplicarea termometriei auriculare, folosită frecvent în pediatrie poate induce valorile relative datorită manifestărilor auriculare inflamatorii sau hipertermice locale. Manifestările hipertermice, la nivel cefalic, exprimate uneori prin respirația bucală sacadată, hiperemia mucoaselor bucală, gingivală și conjunctivală, dilatația narinelor, xerostomie etc., pot fi comparate și evaluate cu rezultatele termometriei rectale, acordând atenție relației temperatură-metabolism-vârstă. Înaintea termometrării rectale este necesară inspectarea și palparea regiunii anale și perianale în vederea decelării eventualelor modificări, locale sau sistemice, abdomino-pelvine (vaginită, proctită, prostatită, inflamația glandelor perianale, rupturi ale sfincterului anal, paralizie rectală, prolaps intestinal, tumori anale, cistită, nefrită, lombosciatică etc.) ce-ar putea denatura valoarea termometriei. Valoarea termică trebuie comparată cu frecvența, ritmul și amplitudinea mișcărilor cardio-respiratorii.

• La ce se folosește metoda „Percuție”?

Metoda este folosită pentru evaluarea sensibilității cefalice, vertebrale, reflexotendinoase și la delimitarea ariilor organice. La nivel cefalic percuția se realizează ușor și superficial datorită reacțiilor neuro-senzoriale cefalice folosindu-se procedeul staccato (it. *stacare* = a despărți). De regulă interesează zona perioculară, retrofaringienă, a sinusurilor frontale și maxilare. Extracefalic, percuția se poate aplica toracic și abdominal. Metoda trebuie efectuată în condiții lipsite de zgomot, fiind deseori acompañată cu ascultația indirectă. Percutează toate regiunile toracelui inclusiv în axilă, regiunea claviculară și supraclaviculară. Ascultă și caută să „simți” natura sunetului și tipul asimetriei – dacă există. Deosebește un torace fiziologic de unul rezonant (pneumotorax), mat (deasupra ficatului, leziuni de consolidare) și cu matitate lemnoasă (pleurezie). Percuția abdominală în caz de lichid liber (ascită) denotă matitate deplasabilă pe flancuri.

• Există și alte metode, metode complementare de investigație?

- Sigur. **Metodologia complementară de investigație** este abordată în cadrul examenului clinic, de regulă, după finalizarea examinării principale-obligatorii a pacientului. De regulă, finalizarea examenului clinic obligatoriu trebuie să fie însoțită de suspiciunea ce-ar putea sta la bază stării de îmbolnăvire a pacientului, prin examenele ulterioare – referire la metodele complementare – încercându-se confirmarea diagnosticului. Există situații clinice când metodologia complementară este aplicată pentru evaluarea stării generale a pacientului din varii motive (evalarea statusului enzimatic, hormonal, umoral, hemodinamic etc.) aici fiind inclusă dinamica evolutivă a homeostaziei pe parcursul procedurilor terapeutice, evaluarea recuperării după un stadiu de boală (coalescență) etc. Chiar și în astfel de situații, examenul clinic obligatoriu, uneori parțial aplicat, precede expunerea metodologiei complementare. Ideal și corect, atunci când se face uz de metodologie complementară în vederea confirmării cauzei suferinței, ar fii dacă examinatorul alege și sintetizează investigațiile complementare bazându-se pe etiopatogeneza și expresia clinică (tablou clinic) a suferinței. Aplicarea metodologiei complementare în lipsa examinării clinice obligatorii a pacientului induce „dezumanizarea” actului medical, aspect controversat și neadecvat în conduita medicală.

Ecografia este folosită la determinarea formei, structurii, dimensiunilor și modificărilor organice sau pentru decelarea aspectelor patologice abdomino-pelvine (lichid ascitogen, tumori, modificări de formă sau structură ale organelor etc.). Pentru obținerea imaginilor clare și concludente se folosesc sonde ecografice, liniare și sectoriale, cu putere de 3,5-5-7,5 MHz, în funcție de talia animalului și poziționarea zonei de investigat. Examenul ecografic este efectuat pe câinele poziționat în decubit dorsal sau lateral, căzurile dificil abordabile (frică, agitație, agresivitate, durere etc.) examinându-le în poziție patrupedală, pe masă, pentru câinii de talie mică, sau la nivelul solului, pentru cei mari, rareori recurgând la tranchilizare. Ecogramele reprezentative pot fi înregistrate pe compact discuri. Înregistrând și acumulând imagini ecografice puteți

realizat o fototecă proprie, la care să recurgeți de câte ori este nevoie pentru confruntări sau interpretări între cazuri. Ecografierea este o metodă nedureroasă, inofensivă și neinvazivă, dar asociată cu un grad mare de subiectivitate din partea ecografistului ar putea denatura răspunsul final.

La **röntgengrafie** trebuie apelat pentru evidențierea radioopacității cefalice, cardiopulmonare și abdomino-pelvine, a modificărilor osoase, vertebrale sau osteoarticulare, precum și pentru depistarea formei și poziției cardiace, eventual al altor organe sau formațiuni de neoformație, hipertofice sau hiperplazice. Pentru obținerea radiogramelor interpretabile clinic se recomandă folosirea incidentelor latero-laterale și dorso-ventrale, zona investigată fiind așezată cât mai aproape de placa radiologică. Utilizarea kilovoltaj-ului și miliamperaj-ului, corespunzător dimensiunilor, structurii și particularităților organismului, se impune pentru fiecare caz în parte, fiind folosite cu succes parametrii corespunzători fișei tehnice a aparatului din dotare.

Prin **electrocardiogramă** se pot evidenția modificările de ritm cardiac, caracteristice pericarditei, hipertrofiei, ischemiei sau necrozei cardiace ș.a. Această metodă, nu diagnostică tulburări funcționale, prezența sau gradul insuficienței cardiace, aspecte manifestate, de altfel, prin modificarea stării generale a subiectului. Electrocardiogramele de regulă sunt realizate în derivațiile bipolare (I, II, III, aVR, aVL și aVF), folosindu-se amplitudine de 10 mm/mV și viteza de 25 mm/sec. Pentru realizarea electrocardiogramei se folosesc patru electrozi, plasați pe membrele câinelui, astfel: - electrodul 1, poziționat pe membrul stâng, în zona axilară, înapoia articulației scapulohumerale; - electrodul 2, poziționat pe membrul pelvin drept, în spațiul inghinal; - electrodul 3, poziționat pe membrul drept, în zona axilară, înapoia articulației scapulohumerale; - electrodul 4, poziționat pe membrul pelvin stâng, în spațiul inghinal; Conductibilitatea bioelectrică dermică se realizează prin umezirea zonelor de fixare a electrozilor cu alcool sau clorhexidină.

• Există caracteristici pentru testarea sângelui?

Prelevarea probelor pentru testarea biochimică sângelui trebuie efectuată la circa 12 ore de la ultimul consum de hrană, evitând astfel modificările fiziologice ale valorilor parametrilor datorate metabolismul digestiv. Urgențele clinice nu beneficiază întotdeauna de obiectivul descris anterior, rezultatele valorilor parametrilor sanguini fiind luate în considerare în funcție de datele anamnetice referitoare la ingerarea ultimei mese. Pentru depozitarea temporară a probelor de sânge se folosesc recipiente ermetice, tip vacueteiner, heparinizate și capsulate. Sângele heparinizat, recoltat pentru investigații, trebuie pipetat pe chit-ul de lucru și introdus în aparat pentru identificare și analizare

Parametrii sanguini propuși pentru lucru sunt aleși în funcție de manifestările clinice, sistemele și rezultatele examenelor complementare, interpretările acestora bazându-se pe contextul clinic în funcție de variațiile cantitative rezultate pentru: alanin- și aspartatamino-transferazei, gamaglutamiltransferazei, amilazei pancreatice, fosfatazei alcaline, creatininei, azotului sanguin, bilirubinei totale, glicemiei, proteinemiei totale, albuminemiei, colesterolmeiei, ionogramei, hormonogramei, ș.a. Rezultatele analizelor biochimice trebuie confruntate cu valorile de referință. Orientativ, valorile minime și maxime ale parametrilor biochimici, sunt trecute și în tabelul de mai jos. Fiecare laborator are valori de referință ce pot varia. Important este ca repetarea analizelor de sânge, la același pacient, pe timpul procedurilor terapeutice, când este urmărită dinamica reactiv metabolică, să fie efectuată la același aparat pentru compararea corectă a rezultatelor fără să fie necesară efectuarea indicilor de corecție. De asemenea, fiecare medic veterinar, pe parcursul activității medicale, în timp, își poate forma valori de referință proprii cu ajutorul cărora induce și controlează protocoalele terapeutice în mod corespunzător.

Pe lângă testarea cantitativă a țesutului sanguin, descrisă mai sus, se recomandă și efectuarea examenelor sangvine de tip calitativ, traduse prin froitiul de sânge (tip colorație rapidă, Gram, etc), examinarea sângelui prin amprentare (picătură de sânge), examinarea la microscop pe câmp întunecat etc. Înaintea de-a recurge la testarea profilului biochimic sanguin, se poate recolta urina, rezultatele analizei fizicochimice urinare deseori orientând configurația profilului sanguin.

Analiza urinei se poate efectua prin examen **fizic** (cantitate, culoare, miros, greutate specifică, vâscozitate), **biochimic** (albuminurie, hemoglobinurie, glicozurie, cetonurie, bilirubinurie, nitriți, urobilinogenurie și pH-ul) și **microscopic** (examen sediment urinar).

POATE VĂ INTERESEAZĂ

Burse „Traducători Profesioniști”

Institutul Cultural Român lansează un apel la candidaturi pentru a oferi în anul 2025 cinci burse pentru Traducători Profesioniști. Invităm traducătorii interesați să trimită dosarele de candidatură până pe data de 17 februarie 2025, ora 16:00, ora României, la adresa de e-mail bursatraducatori@icr.ro.

Programul își propune o colaborare cât mai strânsă cu traducătorii (naționalitate străină) profesioniști, specializați în traducerea autorilor români în limbi străine. Candidații selecționați li se oferă posibilitatea de a traduce în România și de a interacționa în mod direct cu scriitorii, editorii și traducătorii români. Selecția dosarelor este făcută de o comisie independentă de specialiști (profesori universitari de limbi străine), pe baza dosarelor de candidatură primite.

**autori cetățeni români sau originari din România sau autori având ca limbă maternă limba română.*

Bursele se adresează cetățenilor străini.

Numărul de burse acordate anual: 5 (cinci);

Durata bursei: una sau două luni, în funcție de perioada solicitată de bursier;

Domeniile pentru care se organizează evaluarea și selecția: traduceri.

Data limită pentru depunerea dosarelor: 17 februarie 2025, ora 16.00, ora României.

Sumele acordate: 1.500 euro/1 lună sau 3.000 euro/2 luni, în funcție de perioada solicitată de bursier;

Documente necesare pentru înscriere (dosarul de solicitare a bursei): a) formularul de înscriere; b) CV, care să conțină, după caz: participări la colocvii, seminarii, conferințe, congrese, comunicări; lucrări publicate, proiecte realizate sau în curs de realizare; alte date considerate utile de către solicitant; c) copie după actul de identitate/pașaport; d) copii ale diplomelor de studii; e) scrisoare de intenție/proiect de lucru; f) copie după un contract valabil la momentul depunerii dosarului de candidatură, încheiat cu o editură străină pentru publicarea operii traduse (proiectul de candidatură) din literatura română; g) declarație pe propria răspundere din care să rezulte că toate documentele trimise sunt conforme cu originalul.

Adresa la care se trimit documentele: bursatraducatori@icr.ro

Bursele „Ion Mincu”

Institutul Cultural Român lansează un apel la candidaturi pentru a oferi în anul 2025 burse „Ion Mincu”. **Bursele „Ion Mincu”** se acordă arhitecților români în vederea pregătirii lucrărilor științifice pe o temă relevantă pentru societatea academică românească, timp de două luni, în cadrul unor instituții, atât din străinătate, cât și din România. Se acordă două burse anual, în valoare de **4.500 de euro / fiecare**. Selecția este făcută de o comisie independentă de specialiști pe baza dosarelor de candidatură primite.

Numărul de burse acordate anual: 2 (două);

Durata bursei: 2 (două) luni;

Domeniile pentru care se organizează evaluarea și selecția: • Arhitectură; • Urbanism; • Conservarea patrimoniului cultural și istoric.

Sumele acordate: 4.500 euro/bursă.

Documente necesare pentru înscriere (dosarul de solicitare a bursei): a) formularul de înscriere; b) CV; c) copie după actul de identitate/pașaport; d) descrierea proiectului de cercetare, care va conține minimum 6.000 de semne - având în vedere pașii pe care îi va urma cercetarea, spațiile pe care candidatul le are în vedere, necesitatea desfășurării acestei cercetări în România; e) un portofoliu: conținând fotografii și/sau fotocopii care să demonstreze activitatea practică a candidatului în domeniul ales (planuri urbanistice, machete, materiale redactate pe parcursul anilor de studiu); f) două scrisori de recomandare din partea specialiștilor din domeniu; g) scrisoare de intenție; h) copii după documente oficiale care atestă participarea într-un program doctoral sau deținerea titlului de doctor la o universitate acreditată; i) declarație pe propria răspundere din care să rezulte că toate documentele trimise sunt conforme cu originalul.

Adresa la care se trimit documentele: bursaminicu@icr.ro

Invitație la lectură

ECRANELE CARE NE TRANSFORMĂ. O diagnoză fenomenologică de Alessandro Denti

Constantin STOENESCU

La Editura Fundației „România de Măine”, în colecția „Paradigme ale cunoașterii umane”, în excelența traducere a Alexandrei Radu, a apărut cartea italianului Alessandro Denti, „Strălucirea iluziilor. Ecrane care devorează vieți”, un best-seller academic care deschide (spre) noi dezbateri în spațiul public. Intitulată în original *Fenomenologia degli schermi urbani: Il paesaggio ambiguo del ludico espanso (Fenomenologia ecranelor urbane: Peisajul ambiguu al jocului extins)* și apărută anul acesta la Edizioni Accademiche Italiane, cartea lui Denti reprezintă o investigație inedită asupra unui fenomen global care are consecințe profunde asupra relației personale și societale cu lumea și a modului în care ne-o reprezentăm și interacționăm atât cu ea cât și între noi prin intermedierea ecranelor care se interpun în contexte din ce în ce mai numeroase și devin ele însele un limbaj, un mediu al comunicării și o formă de viață.

Prezența ecranelor în viața noastră creează senzația infinitudinii, populând la nesfârșit și din ce în ce mai agresiv spațiul cotidian, fără a da semne de saturație, dimpotrivă, agățându-se de noi utilități și funcții instrumentale. Ecranele nu sunt doar obiecte care suplimentează ontologic lumea reală, ci ele însele devin deopotrivă un mijloc și un mesaj, instituind noi tipare reprezentative, forme ideatice, scheme de gândire, astfel încât, în cele din urmă, ca efect antropologic, duc spre o metamorfoză spirituală, transformă cultura, configurează noi sensuri și devin constitutive umanului în sensul cel mai profund, existențial.

Cred că cercetarea propusă de Denti este comparabilă și la fel de importantă ca și atât de bine cunoscuta teză dezvoltată de Marshall McLuhan în *Galaxia Gutenberg* cu privire la modul în care tehnologiile comunicării afectează organizarea cognitivă, de la reprezentarea realității la modelele epistemice, și, în consecință, viața socială în ansamblu. Denti ia în considerare o nouă etapă a dezvoltării tehnologice și, dacă McLuhan parcurgea în succesiune intervalele scrierii alfabetice, al presei tipărite și al mass-mediei electronice, radioul și televiziunea, el dezvoltă modul în care apariția ecranelor are un efect transformator la fel de semnificativ. În acest sens, contribuția lui Denti poate fi situată, ori „încadrat”, pentru a folosi chiar un termen din vocabularul unui discurs despre ecrane, în continuarea ipotezei lui McLuhan, validându-i forța euristici și interpretativă.

De asemenea, prin accentul pe care îl pune asupra transferului care se produce dinspre mijlocul tehnologic, ecranul extern în raport cu mintea subiectivă, dar care reprezintă, comunică și validează, spre modul în care lumea din ecran ajunge să fie interiorizată, tăiată în concepte și instrumentată social, Denti intră, poate fără să își asume această filiație, în categoria largă a constructiviștilor, într-un spectru care cuprinde atât ideea unei construcții sociale a ochiului, așa cum o presupune Pierre Bourdieu, cât și aceea a fabricării științifice a obiectelor, cum o va fi explorat Bruno Latour. Ecranele sunt asemenea obiecte fabricate, înzestrate prin construcția expansivă în mediul social fluid cu puteri magice care au nevoie de un ochi pe care să îl ia în stăpânire.

Accentul metodologic recunoscut explicit de autor este însă cel fenomenologic, asumare îndreptățită și realizată într-un sens amplificat de-a lungul și în întregul cărții sale, integrativ sub aspect doctrinar, de la principiul de intenționalitate al lui Brentano potrivit căruia „orice conștiință este conștiință a ceva” și jocul husserlian dintre planul noetic și cel noematic trecând mai aproape de Maurice Merleau-Ponty și la primulul percepției sub forma tezei că „orice act conștient este o conștiință perceptivă” pentru a ajunge în cele din urmă la exacerbarea subiectivității în experiențele de viață. Ecranul stimulează, este o sursă,

dar, pentru a folosi un termen al lui Baudrillard, este, în același timp, și un simulacru. Ecranele fac ca lumea noastră să fie și mai luxuriantă, adăugând atât noi specii în „jungla lui Meinong” cât și noi lumi virtuale, lumile din ecran, construite simbolic, ficțional și ludic.

Cartea lui Denti este constituită din două părți pe care le consider relativ independente una de alta, întrucât prima, intitulată „Iconologia ecranului. Reprezentarea și imaginea iconosferei și videosferei”, poate fi considerată o expunere teoretică asupra problemei, pe când a doua, cu titlul elocvent „Fenomenologia ecranului urban”, reprezintă un îndrăzneț plonjon aplicativ în lumea urbană a ecranelor. Pe parcursul întregii lucrări autorul înovează discursul și terminologic, astfel încât este aproape de a propune o taxonomie completă și un nou lexicon pe baza căruia lumea ecranelor poate fi descrisă. În acest sens, Denti face iconologie și înțelege ecranul în bizara sa funcționalitate duală, în care cea iconică este potențial idolatră, analog cu ceea ce în orizontul creștin era realizat prin funcțiile cultică și scripturală, prin forța spectaculară a *thaumasiiei* și cea de fixare a convingerilor și a imaginii ca *didaskalia*. Fenomenologic vorbind, primul moment decisiv este cel al instituirii ecranului, fapt social analizat de Denti (p. 110) prin analogie cu ceea ce Victor Stoichiță numea instituirea tabloului ca obiect artistic, ceea ce presupunea un nou raport între reprezentare, privire și loc.

Denti dezvoltă, pentru a înțelege ce este ecranul, o discuție despre reprezentare și consider că în intervalul acestei analize se regăsește una dintre contribuțiile sale care merită o atenție deosebită. Cadrul problematic este construit interrogativ pentru a justifica întoarcerea la o teorie generală a reprezentării în sensul redat atât de bine de termenul german „Vorstellung” înțeles ca „punere în față”. Așadar, dacă pornim de la întrebarea „Ce transmite un ecran?”, răspunsurile ar putea fi „O imagine, sau o serie concatenată de imagini? Semne, poate sub formă de semnale, sau simboluri? Structuri secvențiale dinamice? Un fel de apariții? Sau, toate aceste configurații luate împreună?” (p. 29). Acestea ne duc spre un înțeles tripartit al reprezentării, fiecare aspect fiind tematizat și discutat de Denti în trei subcapitole care-i dovedesc un pascalian „l’Esprit de Finesse”. Mai întâi, reprezentarea ca *mimesis*, în înțeles aristotelic, și expresie, apoi reprezentarea ca multiactualizare indică, în fine, reprezentarea ca imagine care trebuie citită, toate cele trei ipostaze definind un continuum între spectacular și abstract. Aș adăuga însă o nuanță, aceea că reprezentarea ca spectacol teatral sau filmic este prin ea însăși nu doar mimetică, nu este doar oglindire, pentru că orice oglindire este, prin natura ei, etimologic vorbind, potrivit latinescui „speculum”, și speculație, ceea ce presupune o îndepărtare de original și un câștig noematic în ordinea conștiinței pure.

Rămâne însă în discursul autorului o indecizie de a continua până la capăt analiza procesului de abstractizare pentru a identifica, dincolo de diversele instanțe ale ecranului, potrivit relației dintre „type” și „token”, acele tipuri ideale prin care universalizăm ideea de ecran. Autorul înaintează însă, cu ajutorul lui Marc Augé, în direcția unei elucidări a trunghiularității imaginarii prin demarcarea a trei configurații polarizante, imaginar-colectiv, imaginar-individual, creație-ficțiune, și a trei moduri, factualul, ficționalul și ludicul. Ecranele intră în fiecare dintre aceste trei configurații, de fiecare dată cu rolul său. Dar aș sublinia, fără niciun fel de dezechord față de toate aceste aprofundări, că analiza ar fi trebuit întregită și prin evidențierea funcționalității unui nivel al valabilității de la care se poate vorbi despre consens și despre recunoașterea unei reprezentări ca fiind aceea pentru care toți subiecții își dau asentimentul. Astfel, imaginea din ecran, dincolo de modul subiectiv în care ne-o

reprezentăm și o asociem cu trăiri subiective, reprezintă simbolic aceeași idee și are aceleași consecințe pragmatice. Pe scurt, aș invoca și un nivel transcendent al unei analize fenomenologice a prezenței ecranului în câmpul vizual al ochiului care are abilitatea de a privi pentru a descifra.

Partea a doua a cărții oferă o remarcabilă explorare fenomenologică a ipostazelor ecranului în relație cu un „ochi tehnic” (p. 167) în care funcțiile de reprezentare vizuală sunt corelate cu organizarea tehnică a eficienței civile. Acest rol de eficientizare este preluat de ecranele instituționale față de care, ca indivizi, ne aflăm în situația de cedare a prerogativelor autonomiei rațiunii personale, în sensul că ecranele ajung să gândească pentru noi, să ne atenționeze atunci când este cazul și să ne ofere soluții. Aș spune că ecranele devin un vâl al percepției, cu potențialul de a fi, dincolo de utilitățile lor civice, atât imagini parazitare cât și o sursă de alienare. Ecranele capătă funcții multiple, de la aceea administrativă la aceea de rețea socială în care ne plasăm într-un context al comunicării, ori de la aceea a funcției polițienești pe care și-o asumăm camerele de supraveghere la video-ul ocazional care marketizează alegerile noastre presupus libere. Firește, aceste funcții intră în tensiune și devin o sursă de angoasă vizuală într-un flux care ne scapă de sub control și pe care nu-l mai putem stabili referențial. Imaginea devine deopotrivă urmă, mărturie sau, pur și simplu, ghid, dar imaginea ca urma capătă prevalență astfel încât s-ar putea spune, într-o încheiere în formă încărcată de scepticism, că societatea contemporană tinde să se transforme dintr-una a imagini într-una a urmei, ceea ce, simptomat vorbind, ne-ar situa într-un minimalism pe care se pare însă că ni-l asumăm cu apetență întrucât asigură un confort instrumental.

Cartea lui Denti oferă enorm, dar aș spune că, dincolo de originalitatea și inspirația ei creativă, și mai importante sunt zărilor problematice spre care deschide. Bunăoară, mă gândesc la o cercetare a mecanismelor instituționale prin care ecranul își capătă funcțiile sociale, la ritualul social prin care le acordăm funcții de tip status, la acea regulă remarcată de Searle în ontologia sa socială, prin care „X contează drept Y (în contextul C)”. Într-un fel, ca într-un contract social, în sensul definit de Rousseau, instituționalizăm ecranul pentru că asigură o ordine socială și creăm o technosferă. Dar, așa cum arată Denti în cartea sa de la un capăt la altul, viețile ne vor fi transformate de ecranele atotprezente. În subtext, întrezăresc întrebarea plină de luciditate a unui umanist îngrijorat: nu cumva această ecranosferă va genera noi mentalități care vor deveni dominante constitutive și vor duce la demitizarea eidos-ului european tradițional? De aceea, în cele din urmă, cartea lui Denti este o reflecție asupra condiției umane în societatea contemporană.

VITRALII

VITRALII

Un film

Scenariul a fost scris pe la finalul anului 1962, iar în 1963 au avut loc, concomitent, premiera și lansarea. Succesul de casă încă se lasă așteptat. În 1966, numărul scenariilor – și, evident, al premierelor – a crescut brusc din cauza (sau datorită?) unor conjuncturi politico-astrale pe care amatorii de senzațional încă le mai dezbate fără să priceapă mare lucru. Filmul a început să se lege prin 1967, când au fost trase primele cadre: o plimbare la Stăvilarul Ciurel, o casă cochetă înconjurată de flori, câini, pisici, mulți copii, babe bărfitoare și poveștile lor, mușcate și gutui în geam, ziduri bolnave de iederă, magazine știute după numele foștilor proprietari, „tovarășa educatoare”, prima serbare, tramvaie vechi huruind peste un pod și mai vechi din lemn, Moș Gerilă, pungă cu cărți, bomboane „Vinga” și napolitane „Dănuț”, o înghețată „Polar” în parc, un pahar cu sirop de căpșuni, prima portocală, prima banană (ce-o mai fi și asta?), primul pom de Crăciun, un leagăn scârțâind, câteva înțepături pe post de vaccin, prima baie în mare, prima excursie la munte, prima carte citită, „Ciopârțilă”. În 1968, un alt cadru, ceva mai trist și întunecat deși e vară, zeci de mii de oameni adunați într-o piață, toți cu lacrimi în ochii speriați, strigăte, îngrijorare, solidaritate. În 1969, într-o seară de vară, până târziu în noapte, în fața televizorului alb-negru, cu lămpi: primii oameni pe Lună. Toamna, alte imagini, acțiunea se mută într-un loc numit „școală”, o călătorie ce avea să fie lungă, grea, dar frumoasă. Probabil și folositoare. Mai multe cărți, mai multe lucruri noi. Apoi câteva cadre vesele: prima bicicletă și plimbările cu ea, tabere, cravata roșie căpătată în prezența unui mare savant al vremii, „Căpitanul Valvârtej”, „Planeta gigantilor”, Pierduți în spațiu”, „Invadatorii”, „Mannix”, „Kojak”, „Forsythe Saga”, „David Copperfield”, piesele lui Shakespeare, „1001 de seri”, desenele animate ale lui Disney, filme în film, muzee, serile luminate de reclame luminoase vitriolând priviri, lume multă pe străzi și în magazine, hippies și pletele și muzica lor, cărți peste cărți, citite sub plapumă, muzică bună, primul acvariu. Un an mai târziu, câteva cadre întunecate: 1970 anul apelor revărsate furibund, inundații, oameni care au pierdut totul; și, din nou, în 1976 – Bucureștii inundați de apele unei gârle leneșe a cărei agresivitate nu fusese bănuț de nimeni. Apoi, 1977 și dezastrul teluric care avea să pună la pământ trei sferturi de țară, distrugând clădiri simbol ale mai multor orașe, lovind năprasnic, pentru a câta oară?, un București trecut deja prin focul deloc iertător al istoriei, mii de răniți, și mai mulți oameni pentru care soarele nu a mai răsărit a doua zi, în praful ruinelor. În același an, liceul cu toate amintirile lui, treapta întâi, apoi a doua, urmate de BAC, admiterea; 1979 – prima călătorie cu metrul. Pe urmă, multă, multă propagandă.

De atunci, nimic nu avea să mai fie la fel, scenariul s-a complicat până la un punct în care nici măcar Scenaristul nu se gândise că se va ajunge. Filmul a căpătat accente realist-naturaliste, iar filmările s-au mutat din color în alb-negru, și reflectoarele s-au stins până când au fost din nou aprinse în vârtoarea unor evenimente nelimpzite pe deplin nici până astăzi. După, totul a fost deopotrivă sublim, contradictoriu și traumatizant. Pentru că orice supraprodacție care se respectă nu e întregă dacă nu are și niscaiva scene de război, spionaj, crimă, corupție, dragoste neîmpărtășită sau arte marțiale, niciunul dintre aceste procedee cinematografice nu a lipsit, ba chiar a fost cu asupra de măsură. Cântecul cu rime în argou, bate, lămpașe, manifestații legale sau nu, lozinci și disperare, speranțe de mai bine, impostori cocoțați pe val și lideri născuți din nimic.

E mult, e puțin? Totuși, până acum, filmul a durat aproximativ douăzeci și trei de mii de zile; un lung metraj pe cinste, care s-ar putea transforma într-un serial, dacă bugetul și voința producătorului general nu se vor epuiza la un moment dat. Dar asta nu am de unde să știu, fiindcă numărul zilelor de filmare sau al episoadelor chiar nu face obiectul vreunei negocieri.

Dragoș CIOCĂZAN

„Hotelul de Gheață” de la Bălea Lac. Noua temă este „Muzica clasică”

Dacă doriți să vedeți cum se descurcă eschimoșii în celebrele lor igluuri de gheață nu trebuie să călătoriți până în Laponia lui Moș Crăciun, sau la unul dintre poli înghețați ai planetei. Undeva, mult mai aproape, pe crestele Munților Carpați, la capăt de Transfăgărășan, este deschis, așa cum îi stă bine în ultimii ani, „Hotelul de Gheață” de la Bălea Lac, unul dintre cele mai impresionante obiective turistice din România. El a fost inaugurat pentru vizite și cazare începând cu 20 decembrie 2024.

Cel de al 18-lea hotel de gheață oferă turiștilor o experiență unică, cu camere realizate din gheață și zăpadă, fiecare purtând numele unui compozitor sau dirijor celebru, în conformitate cu tema sezonului: „Muzica Clasică”.

Proiectul de Marketing Turistic „Hotel of Ice Bălea Lac” are loc la peste 2.000 de metri altitudine. Hotelul de Gheață poate găzdui turiști în camere, duble și de familie, dotate cu paturi din gheață, saltele clasice și pături din blană de oaie pentru confort termic. Oaspeții vor putea savura băuturi reci în pahare de gheață sau băuturi calde precum vin fier și cafea, în barul din incinta hotelului. Prețul pentru o noapte de cazare pornește de la o sută de euro pentru „Ice Igloo Rooms” și de la 150 de euro pentru „Family Ice Igloo Rooms”.

tema acestui sezon a proiectului: „Muzica Clasică”, precizează organizatorii. Vremea a ținut cu organizatorii în acest an, iar finalizarea Hotelului de Gheață s-a realizat mai devreme decât sezoanele trecute. „Suntem pregătiți să primim oaspeți și gata să le oferim experiențe inedite din cele mai frumoase, într-un loc unic în această parte a Europei”, a transmis Arnold Gunter Klingeis, inițiatorul proiectului. Hotelul

de Gheață de la Bălea Lac este realizat din „cărămizi” extrase din calota de gheață a lacului Bălea și zăpadă bătătorită și întărită cu apă, lăsate la înghețat. „Pentru a onora prezența Excelenței Sale Giles Matthew Portman, maestrul Eugen Petri, va crea sculpturi din gheață și zăpadă înfățișându-i pe compozitorul Benjamin Britten și pe dirijorul Simon

Rattle.”, au mai spus realizatorii proiectului. (Ambasadorul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord în România, Excelența Sa Giles Matthew Portman, a participat la festivitatea inaugurării oficiale a celui de-al 18-lea Hotel de Gheață de la Bălea Lac.)

Hotelul de Gheață de la Bălea Lac așteaptă foarte mulți vizitatori, dar și turiști care doresc să se cazeze în camerele sale.

... Să bem ceva din paharele de gheață, să ne învelim în blănuri și saci de dormit, să

„Echipa condusă de sculptorul Eugen Petri a lucrat intens la realizarea decorului interior, fiecare încăpere fiind înfrumusețată cu sculpturi și tablouri în basoreliev inspirate din

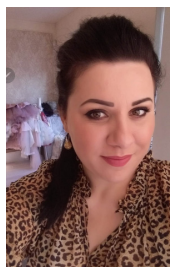
ascultăm muzică clasică și să visăm albastru, până vine pinguinul dimineții să ne trezească.

George V. GRIGORE

Surse: hotelofice.ro; balealac.ro; helloholidays.ro; bunaziuaafagaras.ro; cistour.ro.

Invitații în lumea artelor plastice

Lavinia Cristina DINCĂ: „Pictez de când mă știu”

Scriu aceste rânduri înaintea zorilor din 12 ianuarie 2025. Mă gândesc la faptul că la 12 ianuarie, dar anul 1876, se naștea marele scriitor și gazetar Jack London, autorul romanului „Dragoste de viață”. Păstrând proporțiile și eu sunt gazetar și am în bibliotecă câteva cărți scrise de mine. În afară de dragostea de viață, eu mai am o pasiune. Pictura. Mereu caut în spațiul infinit al internetului creatori dedicați armoniilor cromatice. În urmă cu puțin timp, am descoperit tablourile impresionante semnate de distinsa doamnă Lavinia Cristina Dincă.

– Vă rugăm să vă prezentați.

– Mă numesc Lavinia Cristina Dincă. Pictez de când mă știu; primii pași în lumea artei i-am făcut la Palatul copiilor, Liceul de artă „Dinu Lipatti” din Pitești, secția pictură monumentală, și sunt absolventă a Universității de Artă și Design „Joan Andreescu” din Cluj Napoca, cu un master în grafica de șevalet. Am lucrat ca designer poșete din piele, designer fashion, iar ultimii 10 ani mi-am dedicat conducerea unui cunoscut brand de haine de eveniment pentru copii pentru care am creat colecții superbe și extrem de dragi mie. În acest moment îmi dedic tot timpul picturii.

– Cum a fost anul 2024 din punct de vedere artistic?

– Anul 2024 a fost pentru mine un an al renașterii, cu numeroase participări la expoziții și planuri pentru noi proiecte. În 2024 am avut expoziții alături de dna curator Adina Titrea Moldova la Prof Art Gallery,

Arhiva de artă. Am expus la UArt Gallery, World Trade Center, Senatul României.

– Felicitări, ce urmează în 2025?

– Marți, pe data de 14 este vernisajul expoziției „Valori peste timp stilul brâncovenesc în arhitectura Românească”, la Universitatea de Arhitectură „Jon Mincu”, unde particip cu șase lucrări unde doresc să vă invit, trei dintre ele de dimensiuni foarte mari, picturile cu care particip reprezintă o legătură între culturi, respectând stilul brâncovenesc dar aducându-l într-un context contemporan. Următoarea expoziție importantă va fi, sper, între 18.01 și 14.02.2025, alături de Asociația Culturală Fain Art și Galeria Clujart, la o expoziție inedită, o experiență culturală fabuloasă la Hotelul de Gheață de la Bălea Lac, unde voi participa cu două lucrări de dimensiuni mari. Un eveniment important cu vizibilitate globală, ce face parte dintr-un proiect cultural de

referință. Alături de Asociația Culturală Fain Art, posibil să am niște proiecte impresionante în viitor, despre care aș dori să discutăm la momentul potrivit, deoarece ei organizează expoziții în locații emblematiche la care momentan visez. Următoarea expoziție la care voi participa va fi la Madrid în Spania, la galeria Ulmacarissa, o expoziție curatoariată de dna Adina Titrea Moldova, ce va avea loc în perioada 17-24 feb.2025.

– Vă felicit pentru tot! Fiecare lucrare este o dovadă evidentă a faptului că avem în față un om cu multiple calități artistice. Urăm invitatei noastre de astăzi multă inspirație, noi tablouri impresionante și un mare succes în Spania! Multă sănătate tuturor și nu uitați să zâmbiți!

Aristotel BUNESCU

<https://agentiadepresaculturalasisportiva.wordpress.com>

CETĂȚEAN EUROPEAN

Reprezentanța UE în România informează:

Lansarea apelului la candidaturi pentru Premiul pentru tinerii antreprenori europeni.

Comisia Europeană a lansat pe 20 ianuarie, apelul la candidaturi pentru Premiul pentru tinerii antreprenori europeni, care are ca scop să promoveze inițiativele inovatoare ale tinerilor din întreaga Europă. Acest premiu le va permite tinerilor inovatori să aibă acces la oportunități valoroase de mentorat și de finanțare.

Prezentările finale vor avea loc la data de 5 iunie, cu ocazia „Zilei Europene a Industriei”, la Rzeszów, în Polonia. Finaliștii își vor prezenta proiectele în fața liderilor din industrie, a factorilor de decizie politică și a potențialilor investitori din întreaga Europă. Fiecare dintre cei 10 finaliști va beneficia de o îndrumare personalizată în valoare de maximum 20 000 EUR. Această îndrumare include consiliere din partea unor experți din industrie, acces la rețele profesionale și instrumente practice care să îi ajute să-și dezvolte ideile și să le asigure succesul pe termen lung.

Premiul pentru tinerii antreprenori europeni este un concurs care sărbătorește inovarea și spiritul antreprenorial în toate sectoarele. Deschis antreprenorilor sub 40 de ani din diverse domenii, concursul urmărește să ofere întreprinderilor nou-înființate și inovatorilor competențele, cunoștințele și resursele necesare pentru a prospera într-un peisaj economic din ce în ce mai competitiv. Candidații sunt invitați să prezinte proiecte care corespund priorităților Uniunii Europene, precum sustenabilitatea, transformarea digitală și beneficiile sociale.

Înscrierile sunt deschise până la data de 14 martie 2025. (https://single-market-economy.ec.europa.eu/smes/learn-and-plan-entrepreneurship/young-european-entrepreneur-award_en?prefLang=ro)

Concurs pentru ediția din 2027 a premiilor

• „Capitala europeană verde” și • „Frunza verde europeană”

Comisia Europeană a lansat orașelor europene angajate pe calea sustenabilității invitația de a-și depune candidatura pentru ediția din 2027 a premiilor „Capitala europeană verde” și „Frunza verde europeană”. Orașele își pot depune candidatura online, până la 15 aprilie 2025.

O comisie formată din experți independenți în materie de sustenabilitate urbană va examina și va evalua performanța orașelor înscrise în concurs, în raport cu următorii șapte indicatori de mediu: calitatea aerului; apa; biodiversitatea, zonele verzi și utilizarea sustenabilă a terenurilor; deșeurile și economia circulară; zgomotul; atenuarea schimbărilor climatice; adaptarea la schimbările climatice. Pe baza recomandărilor experților și a verificărilor factuale, Comisia va selecta orașele finaliste.

Comisarul pentru mediu, reziliența în domeniul apei și o economie circulară competitivă, Jessika Roswall, a declarat: „Invit orașele noastre europene să candideze la premiile „Capitala europeană verde” și „Frunza verde europeană” din 2027. Aceasta este o ocazie de a arăta cât de sustenabile sunt deja și de a împărtăși cu alte orașe povești inspiratoare și bune practici pentru a deveni mai ecologice. Majoritatea europenilor trăiesc la oraș, așadar haideți să facem în așa fel încât orașele să ofere un mediu sănătos și plăcut pentru a trăi, a lucra și a face afaceri într-un mod cât mai sustenabil cu putință.”

Dat fiind că peste două treimi din populația europeană trăiește în orașe, acestea joacă un rol de lider în transformarea socială, de mediu și economică ce constituie o prioritate pentru Pactul verde european. Premiul „Capitala europeană verde” a fost lansat de Comisie pentru a încuraja orașele să devină mai ecologice

și mai curate. Premiile promovează și recompensează eforturile orașelor europene care se străduiesc să amelioreze calitatea vieții locuitorilor lor și să reducă impactul lor asupra mediului global. Până în prezent, premiul „Capitala europeană verde” a fost câștigat de 17 orașe, iar premiul „Frunza verde europeană” de 19 orașe mai mici, acestea formând o rețea tot mai mare de orașe europene-lider care împărtășesc o viziune și o expertiză comune și îi inspiră pe alții să le urmeze exemplul.

Puteți găsi mai multe informații despre concursul pentru premiile „Capitala europeană verde” și „Frunza verde europeană” 2027 online.

Sondaj Eurobarometru

Sprijinul pentru politica agricolă comună (PAC) a UE a atins un nivel record.

Nivelul de sensibilizare a opiniei publice cu privire la PAC este la cel mai înalt nivel din 2007, 78% dintre respondenți declarând că sunt la curent cu politica agricolă comună a UE. Peste 70 % dintre respondenți sunt de acord că UE, prin intermediul PAC, își îndeplinește rolul în furnizarea de alimente sigure, sănătoase și durabile de înaltă calitate. Acest lucru demonstrează o înțelegere clară și o conștientizare acută a rolului esențial pe care îl joacă politicile agricole ale UE.

Majoritatea cetățenilor UE consideră că UE, prin intermediul PAC, își îndeplinește rolul în asigurarea unei aprovizionări stabile cu alimente în orice moment (81 %). În plus, aproximativ șapte din zece respondenți consideră că PAC contribuie la gestionarea durabilă a resurselor naturale (72 %), la dezvoltarea cercetării și a soluțiilor digitale pentru sprijinirea sectoarelor agricol și alimentar (71 %) și la consolidarea rolului fermierilor în lanțul alimentar (70 %). În plus, stimularea investițiilor și a creșterii economice, precum și crearea de locuri de muncă în sectoarele agricol și alimentar (70 %), contribuția la combaterea schimbărilor climatice (70 %) și asigurarea unor prețuri rezonabile la alimente (69 %) sunt, de asemenea, contribuții esențiale ale PAC, potrivit cetățenilor. Mai mult de șase din zece respondenți consideră, de asemenea, că PAC contribuie la reducerea disparităților regionale (66 %) și încurajează tinerii să se alăture sectorului agricol (63 %).

Sondajul arată, de asemenea, o apreciere puternică pentru fermieri în rândul cetățenilor UE, 92 % dintre aceștia afirmând că, în UE, agricultura și zonele rurale sunt importante pentru viitorul nostru, 52 % considerându-le „foarte importante”. Mai mult de jumătate (56 %) indică faptul că nivelul sprijinului financiar acordat de UE fermierilor pentru a contribui la stabilizarea veniturilor acestora este corect, ceea ce reprezintă o creștere de zece puncte procentuale față de 2022 și cel mai ridicat nivel din 2013. Aproape nouă din zece (88 %) sunt în favoarea continuării de către UE a plăților de subvenții către fermieri pentru desfășurarea unor practici agricole

benefice pentru climă și mediu. Rezultatele arată, de asemenea, că 62 % sunt de acord că agricultura a avut deja o contribuție majoră la combaterea schimbărilor climatice.

În ceea ce privește prioritățile și așteptările, o majoritate covârșitoare a respondenților au răspuns că asigurarea unei aprovizionări stabile cu alimente în UE în orice moment (94 %), asigurarea unor prețuri rezonabile la alimente pentru consumatori (92 %), asigurarea gestionării durabile a resurselor naturale (91 %) și consolidarea rolului fermierului în lanțul alimentar (90 %) sunt importante.

Acordurile comerciale ale UE sunt considerate în general un succes de către europeni, marea majoritate a acestora considerând că aduc beneficii semnificative agriculturii și consumatorilor din UE. Mai precis, 76 % sunt de acord că aceste acorduri asigură diversificarea piețelor și a aprovizionării cu produse agricole în UE. Peste șapte din zece consideră că aceste acorduri comerciale sporesc exporturile de produse agricole din UE în întreaga lume (73 %) și promovează standardele UE în materie de muncă și de mediu, inclusiv bunăstarea animalelor pentru producția agricolă în alte țări (71 %).

În ceea ce privește cunoașterea etichetelor europene de calitate, majoritatea europenilor (56 %) recunosc logoul agriculturii ecologice, în timp ce logourile indicației geografice protejate (IGP) și denumirii de origine protejate (DOP) ar putea beneficia de o recunoaștere mai largă.

Contextul

Acesta este cel de al optulea sondaj Eurobarometru privind „Europenii, agricultura și PAC”, realizat în toate cele 27 de state membre ale UE în perioada 13 iunie-8 iulie 2024. 26 349 de respondenți din diferite grupuri sociale și demografice au fost intervievați în limba lor națională. Sondajul oferă o imagine de ansamblu cuprinzătoare a atitudinilor europenilor față de agricultură și PAC.

Link-uri conex: <https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/3226>

Al cincilea raport intermediar privind combaterea traficului de persoane în UE

Comisia Europeană a publicat pe 20 ianuarie, cel de al cincilea raport al său privind combaterea traficului de persoane, care oferă o analiză a statisticilor din perioada 2021-2022.

Numărul total de victime înregistrate în UE a prezentat o creștere de 41 %, de la 7 155 de victime în 2021 la 10 093 în 2022, cifra reală fiind probabil semnificativ mai mare, deoarece multe victime rămân nedetectate.

Traficul în scopul exploatarea sexuală a continuat să fie forma cea mai răspândită, reprezentând 49 % din totalul victimelor traficate, din care 92 % sunt femei. Cea de a doua cea mai răspândită formă constă în exploatarea prin muncă (37 %); în acest caz, 70 % din victime sunt bărbați. Traficul de copii, care reprezintă 19 % din totalul victimelor traficului de persoane din UE, a înregistrat o scădere cu 3 % a numărului de victime față de raportul anterior (https://home-affairs.ec.europa.eu/fourth-report-progress-fight-against-trafficking-human-beings_en?prefLang=ro) În perioada de raportare, resortisanții țărilor terțe au constituit majoritatea victimelor traficului de persoane - 54 %.

Începând din 2022, UE și-a consolidat politicile pentru a intensifica lupta împotriva traficului de persoane, punând în aplicare „Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021- 2025”.

O directivă revizuită privind prevenirea și combaterea traficului de persoane a intrat în vigoare în iulie 2024, în urma unei propuneri înainte de Comisie în 2022. Directiva revizuită consolidează instrumentele de care dispun autoritățile pentru a investiga infracțiunile de trafic de persoane și pentru a oferi un sprijin mai bun victimelor. De asemenea, ea pune un accent sporit pe protecția copiilor și include exploatarea sexuală online ca circumstanță agravantă. Comisia își va intensifica în continuare activitatea împotriva traficantilor de persoane, inclusiv prin lansarea unui centru de combatere a traficului de persoane – o platformă-umbrelă care să sprijine statele membre în ceea ce privește schimbul de bune practici și consolidarea cooperării.

Traficul de persoane este a doua cea mai răspândită economie ilicită din lume. El este adesea legat de alte infracțiuni, cum ar fi traficul de droguri, introducerea ilegală de migranți, infracțiunile contra patrimoniului, spălarea de bani și fraudarea documentelor. Publicat o dată la doi ani, raportul este condus de coordonatorul UE pentru combaterea traficului de persoane și se bazează pe contribuțiile statelor membre, ale agențiilor UE și ale Platformei societății civile a UE împotriva traficului de persoane.

PODUL PRIETENIEI

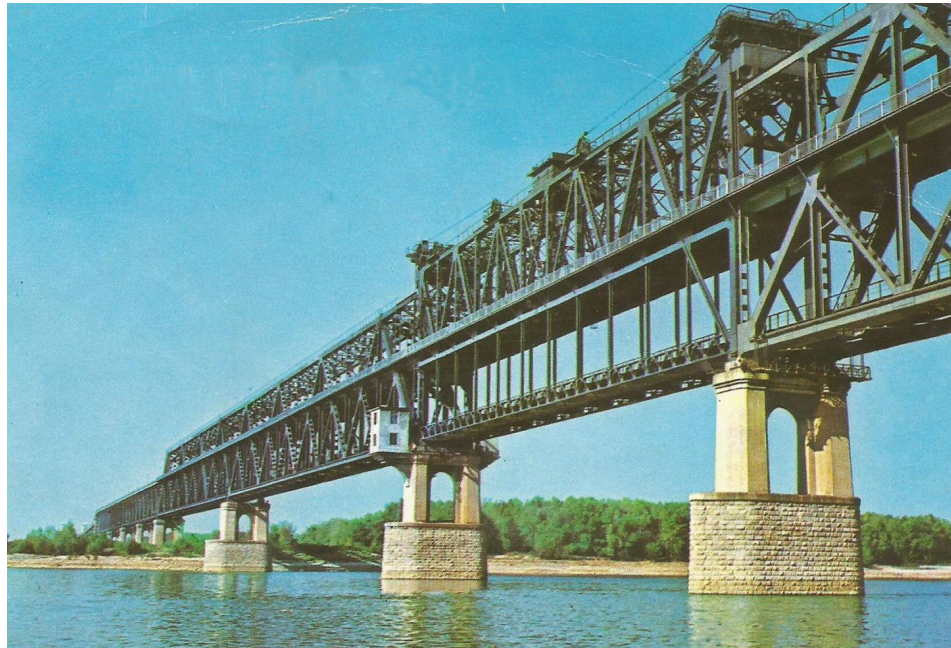
– la deschidere, cel mai mare pod combinat (rutier și feroviar) din Europa

George V. GRIGORE

Când Schengen s-a deschis și terestrul pentru noi, un element a devenit foarte important pentru circulația noastră în sudul Dunării: „Podul Prieteniei” de la Giurgiu-Ruse. Acum, podul mai are „un frate”, la Calafat – Vidin, și sperăm să se mai ridice încă cinci. „Podul Prieteniei”, lung de 2,8 km, deschis la 20 iunie 1954, este un pod complex: are o punte rutieră cu două benzi, una pentru traficul feroviar, precum și trotuare pentru pietoni. Secțiunea centrală de 85 de metri lungime poate fi ridicată pentru a permite trecerea navelor mai mari. Această secțiune centrală mobilă este supusă periodic la revizii de către partea română, în atribuțiile căreia intră buna ei funcționare.

Studiile privind posibilitatea de a construi un pod peste Dunăre au început încă de la sfârșitul Războiului Crimeei (1853 – 1856). Sub presiunea Austro-Ungariei, Imperiul Otoman a colaborat la construcția liniei de cale ferată Viena – Belgrad – Sofia – Constantinopol, cu ramificație de la Niș la Salonic. La trei ani după Războiul Ruso-Turc din 1877-1878, în 1881 s-au stabilit primele contacte între principatele Bulgariei și României, la care s-a discutat și posibilitatea construirii podului peste Dunăre. Ideea părții române, în 1884, era de a construi un pod între Sviștov și Zimnicea. Prim-ministrul bulgar Petko Karavelov era rezervat, pentru că la acea dată o conexiune în acele puncte nu era în acord cu planurile Bulgariei și, în 1882, Bucureștii luase măsuri pentru a îndruma traficul din Europa de Vest și Europa Centrală către portul Constanța. În 1890, partea română a inițiat o licitație la București pentru construcția unui pod peste Dunăre în această direcție. „La licitație au fost prezenți: Alexandru Marghiloman, ministrul Lucrărilor Publice; Duca, directorul căilor ferate și inginerul Silaghi”. Au participat șapte companii, printre care și Eiffel. Prețul cel mai scăzut a fost propus de compania Fives Lille, căreia i s-a încredințat proiectarea și construirea.

La începutul secolului al XX-lea, ideea de a construi un pod peste Dunăre între Bulgaria și România a intrat într-o nouă etapă. Frecventele conflicte economice și politice între Serbia și Austro-Ungaria (cum ar fi „războiul porcilor”-1906-1911) au afectat în mod negativ schimburile Bulgariei cu Europa Centrală și de Vest. Austro-Ungaria, la rândul său, căuta și ea modalități de a ocoli Serbia în legăturile sale economice cu Bulgaria și cu Turcia. Negocierile au încetinit după declarația de independență a Bulgariei (22 septembrie 1908) și problemele legate de recunoașterea ei. La 9 aprilie 1909, România a recunoscut independența Bulgariei. Tema principală a negocierilor între cele două țări era construirea unui pod peste Dunăre. În opinia prim-ministrului român, cel mai potrivit amplasament pentru pod era între Somovit și Corabia. La Sofia a fost numită comisia care urma să studieze în detaliu variantele de amplasament pentru viitorul pod. În perioada Primului și celui de al Doilea Război Balcanic și, ulterior, a Primului Război Mondial, negocierile dintre cele două țări au fost suspendate. În anii 1920 au început discuții preliminare legate de construcția podului peste Dunăre, din partea Bulgariei, discuții care ulterior au

implicat România, Grecia, Polonia, Iugoslavia și alte țări. Negocierile au fost extrem de dinamice, la fel ca înainte de războaie, numeroase țări neputând ajunge la un acord. Ideea de bază care s-a consolidat, totuși, a fost construcția unui pod în zona Corabia – Ghighen. Argumentele erau de natură geografică, cadrul natural – terenul, solurile, dar și politice și economice. După al Doilea Război Mondial s-au reluat negocierile cu privire la construcția podului peste Dunăre, care să lege malul românesc de cel bulgar. Obiectul a fost numit „889”. În decizia sa din 11 martie 1950, Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Bulgar și-a exprimat acordul cu condițiile oferite de guvernul sovietic pentru construirea unui pod peste Dunăre în zona desemnată Giurgiu-Ruse, precum și cu încredințarea lucrărilor de construcție Ministerului Transporturilor din Uniunea Sovietică. A fost inaugurat în 1954.

Traficul intens de care Podul Prieteniei a avut parte după Revoluție a impus reabilitarea lui urgentă. Au fost ani în care se ajunsese ca 3 milioane de persoane să îl traverseze, cu cozi de câțiva kilometri la graniță și zile de așteptat. „Tirurile ajunseseră să staționeze pe pod, ceea ce nu este în regulă – nu este făcut să se stea cu o astfel de greutate pe el”, spune muzeograful Alexa. Întrucât de la construirea podului nu a avut o renovare masivă, pe partea română s-au efectuat lucrări de reamenajare a accesului și reabilitare a podului în anii 2015-2016, acum urmând și partea bulgară să efectueze asemenea lucrări.

Ce secrete ascunde podul, cum a fost posibilă realizarea lui în doar 2 ani și 3 luni și cum a ajuns să devină „un pod al prieteniei” – răspund acestor întrebări și multor altele documente păstrate în arhiva muzeului din Giurgiu și oamenii care știu cel mai bine să le deslușească. Privit de la bază sau de la înălțime, podul e impresionant. „Podul Dunărea, cum s-a numit inițial, a fost o mare realizare inginerescă. Fiind o lucrare sub egida C.A.E.R. (Consiliul de Ajutor Economic Reciproc – înființat la 25 ianuarie 1949 și desființat la 28 iunie 1992), a luat ulterior denumirea cu iz politic de „Podul Prieteniei” (potrivit unor surse, rușii au insistat să se numească

astfel). Nu a fost o lucrare româno-bulgară, cum greșit se crede, ci una impusă de sovietici, însă noi am dus greul. Oamenii care au lucrat efectiv la pod, în jur de 5.000, au fost români, iar pe locul doi ca forță de muncă au fost bulgarii”, punctează muzeograful Mircea Alexa, de la Muzeul Județean „Teohari Antonescu” din Giurgiu. Tatăl muzeografului a participat activ la aprovizionarea cu materiale pentru realizarea podului. „Eu am donat de la tata – care, în 1951 și 1952, a fost ministru al Căilor Ferate și a răspuns din partea română de aprovizionarea cu materiale – o insignă și un brevet, primite de el la inaugurare, în 20 iunie 1954, pentru merite la construcția podului. Textul de pe brevet este în bulgară, însă și pe el, și pe insignă apare foarte clar denumirea de Podul Dunărea, în română și în bulgară”, completează muzeograful. Proiectarea construcției podului a fost încredințată inginerilor sovietici

V. Andreev și Nikolai Nikolaevici Rudomazin. „Rușii aveau nevoie ca de aer de acest pod, pe unde să treacă, la o adică, blindatele staționate în sudul Basarabiei... A fost o lucrare unitară condusă de un colectiv de ingineri sovietici, având ca șef pe inginerul I. V. Șaprikin în calitate de director general, ajutat de către inginerul Alexandru Lungu în calitate de director și inginerul Constantin Stegaru – inginer șef pentru lucrările ce s-au executat dinspre malul românesc, ambii din școala lui Anghel Saligny. Principalele tabliere, cele care duc greul pe centru, au fost făcute în Cehoslovacia și în Ungaria – la Skoda și alte fabrici renumite”, mai spune muzeograful.

„În același timp cu podul a fost construită gara Giurgiu Nord. Ea a avut mai degrabă rol decorativ, este prea departe de oraș pentru ca oamenii să coboare acolo, chiar dacă trenul oprea”, mai spune muzeograful Alexa. Mici comori există însă în holul central al acestei gări. „Este vorba despre două fresce mari făcute în mentalitatea epocii, care reprezentau așa-zisa frăție româno-bulgară. Pe un perete, fresca țaratului româno-bulgar a lui Petru și Asan, pe altul, o frescă în onoarea inaugurării podului. Aceste două fresce sunt executate de Dimitrie Știubei, ofițer de marină și pictor, căzut în dizgrație pentru că a fost instructor al Casei regale a României”.

Pentru respectarea termenului final al lucrării, extrem de strâns, asamblarea, nituirea și așezarea pe pile a celor 55 de tabliere, în greutate totală de 18.200 tone, au trebuit să se execute concomitent cu infrastructurile, în numai 21 de luni ale anilor

1953 și 1954. „Nisipul și pietrișul s-au scos din balastierele deschise în albia Dunării, fiind aduse de la distanța maximă de 100 km. Piatra spartă și brută a fost adusă din carierele Măcin și Bicsad, precum și din carierele din Bulgaria, iar piatra pentru fața văzută a infrastructurilor s-a adus numai din Bulgaria”, mai arată specialistul. Palplânșele metalice și un tablău metalic de 2x160 m au fost uzinate în Polonia. Celelalte tabliere au fost uzinate în Cehoslovacia și Ungaria. Uzinele Bocea din România au executat 24 tabliere pentru șosea și 34 pentru calea ferată. „Tablierele s-au făcut cu oțeluri similare cu oțelul românesc. Îi desfid pe cei care mai pot face așa ceva acum, într-un timp atât de scurt – doi ani și trei luni”, adaugă muzeograful. Manopera a fost realizată de lucrători civili (care au constituit personalul de bază) și militari. „S-a simțit mult lipsa mâinii de lucru calificate: montatori, nituitori, chesonieri. Tata era responsabil de Căile Ferate. Îmi povestea că dormea într-o baracă pe șantier, unde erau un pat, o masă și un telefon. După război nu aveau locomotive, s-au chinat foarte mult”. Numărul mediu cel mai mare de lucrători, peste 4.000, s-a menținut în tot cursul anului 1953, în trimestrul II atingându-se un maximum de 4.995 de muncitori. Probele la pod s-au făcut începând cu 27 ianuarie 1954, cu cinci luni mai devreme față de darea în circulație oficială și inaugurarea lui. Per total, construcția a durat doi ani și trei luni, fiind dată în exploatare la 20 iunie 1954.

Trecerea Dunării pe un pod a aprins imaginația multora și a dus la realizarea a numeroase proiecte. Încercările de a traversa Dunărea pe un pod au fost cu zecile, însă, în două milenii, Dunărea a fost traversată de numai patru poduri definitive.

• Primul pod definitiv, lung de 1.135 m, a fost construit de romani între anii 103-105 d.Hr. la Drobeta (astăzi Drobeta-Turnu Severin), pentru cucerirea Daciei de către Traian. Podul a fost conceput și

executat de către arhitectul Apollodor din Damasc. Suprastructura lui (constituită din arce) era executată din lemn de stejar. Podul a fost o capodoperă a tehnicii romane.

• Al doilea pod, lung de 1.500 m, a fost construit în anul 328, în timpul împăratului Constantin cel Mare, de către Theophilus Patricius, hidrotehnician și arhitect bizantin, și lega cetatea Oescus, azi Ghighen, de pe malul drept al Dunării, cu Sucidava, castru roman în Dacia, pe locul unde se afla comuna Celei, astăzi înglobată în orașul Corabia. Conceput să permită lui Constantin cel Mare recucerirea Daciei, care fusese părăsită de Aurelian în anul 271, podul a fost amplasat pe drumul cel mai scurt ce lega Constantinopolul cu Dacia Apulensis, prin Valea Oltului, până la Apulum (Alba Iulia).

• Cel de-al treilea pod și primul de cale ferată a fost executat după mai bine de un mileniu și jumătate și va fi în serviciu aproape 90 de ani. Este vorba despre podul construit după proiectul inginerului român Anghel Saligny și inaugurat la 14 septembrie 1895. Podul are o lungime totală de 4.088 m și este unul dintre cele mai mari și mai frumoase poduri metalice din lume construite la sfârșitul sec. al XIX-lea.

• Al patrulea: Podul Prieteniei, 1954

